బఫే

-మధుచక్రవర్తి

సమయం... సాయంత్రం ఏడుగంటలు...

నగరం 'కాస్మొటిక్ సర్జరీ' చేయించుకున్న ప్రౌఢలా హుందాగా వుంది.

నగరం నడిబొడ్డున, నీలిరంగు 'నియాన్ లైట్ల' వెలుగుల్లో మెరిసిపోతూన్న, ఆ అయిదు నక్షత్రాల ఆధునిక హోటల్. విటుల కోసం ఎదురు చూస్తున్న ఖరీదైన వేశ్యలా వుంది.

ఆ హోటల్ ఆవరణలోని 'పేరడైజ్ లాన్' ఆ సాయంత్రం ప్రత్యేకంగా అలంకరించబడింది.

విశాలమైన పచ్చిక ప్రదేశంలో, అక్కడక్కడా క్రమపద్ధతిలో అమర్చిన గార్డెన్ టేబుళ్లూ... కుర్చీలు...ఓ పక్కన చలువ చేసిన తెల్లటి గుడ్డలు పరిచిన పొడవాటి బల్లలూ...వాటిపైన ఉంచిన పింగాణీ పాత్రల్లో చవులూరిస్తున్న ఉత్తర, దక్షిణ భారతీయ పద్ధతుల్లో చేసిన వంటకాలతో పాటు, చైనీస్ స్టైల్లో చేసిన పలురకాల డిలీషియస్ డిషెస్...మరోపక్క స్ఫటికాల్లా మెరుస్తోన్న సీసాల్లో 'టెంప్టిం'గా ఊరిస్తున్న దేశ, విదేశీమద్యం...

రచయిత పరిచయం

"కంగ్రాట్యులేషన్స్..యువర్‌ది షార్ట్ స్టోరీ (బఫే) అవార్డ్ ఆఫ్ ఆంధ్ర జ్యోతి...న్యూజెర్సీ కాంపిటీషన్ 1997, ప్లీజ్ అటెండ్ ద అవార్డ్ ఫంక్షన్ ఎట్ రవీంద్రభారతి, హైదరాబాద్ ఆన్ 16 ఆగస్టు 1997, ఎట్ 6.00 పి.ఎమ్...ఎడిటర్ ఆంధ్రజ్యోతి" అన్న టెలిగ్రాం చూడగానే చాలా థ్రిల్ అయ్యాను,

పత్రికారంగంలో, ఎంతో గత చరిత్ర...ఘన చరిత్ర గల్గిన 'ఆంధ్రజ్యోతి' వీక్లీలో...అందునా కథా రచనలో ఘనాపాటి అయిన శ్రీదాట్ల ధీటైన సంపాదకత్వంలో, ఈ బహుమతి రావడం, ఓ విశిష్ట పురస్కారంగా నేను భావిస్తున్నాను.

నా గురించి...

నన్ను 'మధుచక్రవర్తి' అంటారు.

పుట్టింది...ఎదిగింది...చదివింది...ఉద్యోగం చేస్తోంది అంతా విశాఖపట్నంలోనే. వైజాగ్ 'నేవల్ డాక్ యార్డ్' డిజైన్ బ్యూరోలో ఉద్యోగం...కళాప్రపూర్ణ శ్రీగణపతి అచ్యుత రామరాజుగారి, సారథ్యంలో నవనవోన్మేషంగా విలసిల్లుతూన్న 'విశాఖ సాహితి'లో కార్యవర్గ సభ్యునిగా సాహితి సేద్యం...

కథ...కవిత...పాట...నాటిక ప్రక్రియల్లో వందకు పైగా రచనలు, తెలుగులో వచ్చిన...వస్తూన్న అన్ని ప్రముఖ పత్రికలలోనూ, విశాఖ ఆకాశవాణిలోనూ, ప్రచురితం...ప్రసారితం...ఇదివరలో జ్యోతి మంత్లీ...ఉదయం వీక్లీ (పురాణం సంపాదకత్వం)లలో బహుమతుల స్వీకారం...

ఇంట్లోనూ...ఆఫీసులోనూ...ఇష్టాగోష్టుల్లోనూ సాహితి మిత్రులతో ఎడతెగని కబుర్ల కలబోత, ఓ కమ్మని కలలాంటి అనుభూతి...

లలిత కళల పట్ల విపరీతమైన మక్కువ... వెన్నెలన్నా...వెన్నెలంత చల్లని, తెల్లని మనసున్న మనుషులన్నా పడి చస్తాను.

సున్నితత్వం...భావుకత్వం నాతత్వం...

మానవతావాదం...నా వాదం...

అనాథలకూ...అభాగ్యులకూ ఏదో చెయ్యాలన్నదే నానినాదం...

చిన్నన్నాయ్ వెంకట్...చిన్నక్కాయ్ విమల, నాలోని రచయితకు ప్రేరణ అయితే, ఠాగూర్...సంజీవ్‌దేవ్‌ల రచనలు ప్రాణం...

శ్రీమతి...'రూప'. సుపుత్రుడు...'హర్ష'.

ఇదీ స్వోత్కర్ష...

ఇక చివరిగా...నాకీ బహుమతికి కారకులైన, ఆంధ్రజ్యోతి యాజమాన్యానికి...సంపాదక వర్గానికీ...న్యూజెర్సీ తెలుగు కళా సమితి వారికీ...రామలక్ష్మీ ఫౌండేషన్ (మద్రాస్) వారికీ నాకృతజ్ఞతలు!

నమస్కారములతో

– మధు చక్రవర్తి

కంచి కాశ్మీర్ పట్టుచీరల్లో...బెంగాలీ, మార్వాడీ చీర కట్టుళ్లలో...స్లీవ్‌లెస్లతో... లోనెక్కుల్లో...మిడ్డీలు...చుడీదార్లతో...సిగచుట్టూ...బాబ్డ్‌కట్‌లతో...ఆడవాళ్లూ...

త్రీపీసెస్...సఫారీసూట్లలో...జీన్స్...టీ షర్టుల్లో...ఖాదీ సిల్కుల్లో...పొందూరు ఖద్దర్లలో మగాళ్లూ...

తెలుగువాళ్లతో పాటు పంజాబీలు...మార్వాడీలు...కన్నడులు...తమిళులూ...మలయాళీలూ...వాళ్ల మధ్యన తళుకు,తళుకు మంటున్న విదేశీయులూ...అక్కడ అలా కలయ తిరుగుతూ ఉంటే...జాతీయ సమైక్యతకు సరియైన సన్నివేశంలా...నవనాగరికతకు నజరైన నమూనాలా...కాస్మోపాలిటన్ కల్చర్‌కి, కార్బన్ కాపీలా ఉందా ప్రదేశం...

విశాలమైన 'లాన్'లో అక్కడక్కడా పెద్దపెద్ద కుండీల్లో 'ప్లాంట్' చేసిన క్రోటన్స్, మిణుకు మిణుకు మంటున్న చిన్న చిన్న రంగు రంగుల బల్బులతో అలంకరించ బడ్డాయి.ఎక్కణ్నుంచో మంద్ర స్థాయిలో వినిపిస్తూ, అతిథుల్ని మంత్ర ముగ్ధుల్ని చేస్తోంది 'పంకజ్ ఉధాస్' ముఖమల్ గొంతు..

తెల్లటి యూనీఫామ్స్‌ల్లో...చేతుల్లో ట్రేలతో చలాకీగా తిరుగుతూ, చకచకా ఎవరికి కావలసినవి, సకాలంలో సరఫరా చేస్తున్నారు హుషారైన వెయిటర్లు.

ఈ రోజు అక్కడ అంత హడావుడికి కారణం... దేశంలో పాతిక మంది అత్యంత ధనికుల్లో ఆఖరివాడుగానూ... రాష్ట్రంలో పదిమంది సంపన్నుల్లో మొదటివాడిగానూ ముద్రపడి మల్టీ మిలియనీర్...మెగా ఇండస్ట్రియలిస్టు మిస్టర్ జి.కే.ముద్దుల కూతురు మాళవ్య మొట్ట మొదటి పెళ్లి రోజు! ఫస్ట్ మేరేజ్ డే సెలబ్రేషన్!

అమెరికాలో 'ఎంబియ్యే' చేసి వ్యాపార వ్యవహారాల్లో మెళకువలు తెలిసిన మాళవ్య, ఓ 'ఇండస్ట్రియల్ సెమినార్' లో కలుసుకున్న రాజస్థానీ యువ పారిశ్రామిక వేత్త, 'కిషోర్ చంద్ కజారియా'ను ప్రస్తుత పారిశ్రామిక రంగులో ఓ 'ఫ్లరిషింగ్' 'షరీఫ్' గా గుర్తించి, మేరేజ్ చేసుకుంది.

ఆ విందులో...ఆ మసక వెల్తుర్లో...

ఒక పక్క ప్రభుత్వ ప్రయివేటు వ్యక్తుల మంతనాలతో లక్షలకి లక్షలు చేతులు మారుతూ వుంటే... మరో పక్క కుట్రల రాజకీయపుటెత్తులకి పై ఎత్తులు రూపుదిద్దుకుంటే వ్యాపారాల్లో...వ్యవహారాల్లో, తలమునకలవుతున్న భర్తల్ని 'డిస్టర్బ్' చేయడానికి ఇష్టపడని 'ది మోస్ట్ ఒబీడియంట్' భార్యలు తమ కారు డ్రైవర్లనీ, భర్తల మగ పర్సనల్ సెక్రటరీలనూ, గప్‌చుప్‌గా, గుట్టు చప్పుడు కాకుండా, క్రోటన్ పొదల క్రీనీడల చాటుకి లాక్కుపోతున్నారు.

సమయం... రాత్రి తొమ్మిది గంటలు...

పార్టీ తారాస్థాయినందుకుంది.

గాజు టేబిళ్లపై అంత వరకూ, సుతారంగా గలగలలాడిన, నాజూకు గాజు గ్లాసులు, భళ్లు భళ్లున బద్దలవుతున్నాయి... గోప్యంగా మొదలైన మంతనాలు, బహిరంగమై, అరుపులూ... కేకల్లోకి ఎదిగాయి... క్రోటన్ పొదలమాటున గుసగుసలు, కేరింతలూ... నిట్టూర్పుల్లోకి మారాయి.

భర్త ఎక్కడున్నాడో భార్యకూ...

భార్య ఎక్కడుందో భర్తకీ...

పెళ్లి కావల్సిన తమ పదిహేడేళ్ల కూతురెక్కడుందో ఆ ఇద్దరికీ తెలీని పరిస్థితి!

'అరిస్టోక్రసీ' కసి కసిగా ఒంటిమీది వలువల్నీ, నైతిక విలువల్నీ, ఒక్కొక్కటిగా విసర్జిస్తూన్న వేళ అది!

సమయం రాత్రి పది గంటలు...

సాయంత్రం నుంచీ అవిశ్రాంతగా, యంత్రంలా పనిచేస్తోన్న వెయిటర్ చంద్రానికి, ఆతృతగానూ, అసహనంగానూ వుంది.

ఈరోజు తను ఇంటికి త్వరగా వెళ్లాలి!

రోజూ ఇల్లు చేరేది, రాత్రి పన్నెండు తర్వాతే అయినా, ఈ రోజన్నా కాస్త తొందరగా వెళ్లాలి!

అవును! ఈ రోజు రాజ్యం తన కోసం ప్రత్యేకంగా ఎదురు చూస్తూ వుంటుంది!

తనీ ఉద్యోగంలో చేరి, ఇంకా ఆర్నెల్లన్నా కాలేదు. అప్పుడే సెలవులూ పర్మిషన్లూ అంటే, బాస్ భూస్వరంలా మండిపడతాడు. అర్థంతరంగా ఆగిన తన రెండేళ్ల డిగ్రీ చదువుకి, ఈ మహాపట్నంలో ఈపాటి ఉద్యోగం దొరకడమే గగనం! తన ప్రేమ పెళ్లికి ఇదే కొండంత ఆసరగా నిలిచి, జీవితానికో, కొత్త వూపిరినిచ్చింది.

ఆలోచనల్లో, ఆరోజు పార్టీ 'హోస్ట్' మిస్టర్ జి.కే. టేబిలు మీద పగిలిన గ్లాసు ముక్కల్ని ఏరుతున్న, చంద్రం వేలిలో కస్సున దిగబడిందో గాజు పెంకు... చివ్వున రక్తం చిమ్మే సరికి, చటుక్కున వేలు తీసి నోట్లో పెట్టుకున్నాడు. అది గమనించిన జి.కె...

"ఏం హీరోయ్ నీది? సాయంత్రం నుంచీ చూస్తున్నాను గొడ్డులా కష్టపడుతున్నావ్... వెరీ గుడ్! మందు కొడతావా?" అంటూ బాటిల్ ముందుకు నెట్టాడు.

"అబ్బే అలవాటు లేదండీ..." తడబడ్డాడు చంద్రం. జి.కే. ఆశ్చర్యంతో కనుబొమలెగరేసి,

"గూడ్! పోనీ... ఫుడ్ కొడతావా..." అంటూ బిరియానీ ప్లేటుని ముందుకి తోసాడు.

"అబ్బె... వద్దండీ..." మరింత తడబడ్డాడు చంద్రం. అందుకు జి.కె. పగలబడి నవ్వుతూ.

"భలేవాడివోయ్... ఇదీ అలవాటు లేదా! మరి... దేని కోసం బతుకుతున్నావోయ్ పిచ్చోడా..." అంటూ తన ఖాళీ గ్లాసులో మందు నంచడంలో మునిగిపోయాడు.

* * * *

చంద్రం డ్యూటీ పూర్తి చేసుకుని, ఆరోజు సాయంత్రం ముందుగానే కొని వుంచిన మల్లె పూల పొట్లంతో ఇంటికి బయల్దేరాడు.

అతడికి ఎక్కడో వూరి చివర, సముద్రపు ఒడ్డున పాడుబడ్డ డాబాపై, రేకులగూడులో, ముడుచుకు పడుకునో... గడపకు ఆనుకునో... తన కోసం ఎదురు చూసే 'రాజ్యం' గుర్తొచ్చింది.

... పిచ్చి పిల్ల.... తన భావి జీవితం గురించి ఎంత గొప్పగా అందంగా వూహించుకుందో... నగరంలో రాజభవంతుల్లో పెరగకపోయినా, ప్రశాంతమైన పల్లెటూరిలో మధ్యతరగతి ఉమ్మడి కుటుంబంలో తల్లిదండ్రుల అన్నదమ్ముల ఆప్యాయతాభిమానాల మధ్య గుట్టుగా గారాబంగా బ్రతకాల్సిన తను, తన కోసం... తన ప్రేమ కోసం, అయినవాళ్లనందర్నీ విడిచి, తనే సర్వస్వం అని తలచి, తనతో నడచి, ఈ వూరుకాని వూళ్లో, రేకుల గూడులో, ఆకల్నీ... ఆశల్నీ చంపుకుని ఎన్ని అవస్థలు పడుతుందో...

అతడి గుండె మూలిగింది...

* * * *

సమయం... రాత్రి పదకొండున్నర గంటలు...

చంద్రం ఇంటికొచ్చే సరికి, ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయింది రాజ్యానికి. అప్పటి కప్పుడే, బొగ్గుల కుంపటి రాజేసి, నీళ్లు పెట్టి, అప్పటికే దంచి సిద్ధం చేసిన కుంకుడు రసంతో స్వయంగా అతడికి తలస్నానం చేయించి, తువ్వాలుతో, పసిపిల్లాడికి మల్లే, ఒళ్లంతా మురిపెంగా తుడిచి, తడారిన జుట్టుకి సాంబ్రాణి ధూపం వేసి, కట్టుకోడానికి మల్లెలా ఉతికిన, తెల్లటి పొడి లుంగీ యిచ్చింది.

తను కూడా తలస్నానం చేసి, ఆరోజే ఉతికి, పలచగా గంజిపెట్టిన, చందనపు రంగు నేత చీర కట్టుకుని, భర్త తెచ్చిన మల్లెపూలు తలలో తురుముకుంది. నొసటన కుంకుమ అద్దుకుని, చంద్రం పాదాలకు నమస్కరించింది.

ఇద్దరి మధ్య విస్తరి పరచి, ఉలవ చారుతో కలిపిన అన్నాన్ని, గోంగూర పచ్చడితో, ఒకరికొకరు, కొసరి కొసరి మరీ తినిపించుకున్నారు.

భోజనం అయ్యాక, ఆరు బయట డాబా పిట్ట గోడ పక్కగా తుంగచాప పరచి, దాని మీద శుభ్రంగా ఉతికిన తెల్లటి దుప్పటి పరచింది రాజ్యం.

* * * *

సమయం... రాత్రి పన్నెండు గంటలు...

నగరం నడిబొడ్డున ఉన్న ఆ అయిదు నక్షత్రాల అత్యాధునిక హోటల్ ఆరో అంతస్తులో, ఆరు వందల ఆరో నెంబరు గదిలో... 'అవుడ్డోరు' షూటింగుకొచ్చిన, ఓ వర్ధమాన అరవ సినీతార నగ్న దేహాన్ని ఆబగా చూస్తూ, గ్లాసులోని స్కాచ్ చప్పరిస్తూ, మధ్యలో ఆమె అవయవ సంపదల్ని నంజుకుంటూ, జి.కె. అల్లుడూ... మాళవ్య రాజస్థాని మొగుడు... కిషోర్ చంద్ కజారియా...

అదే హోటల్, అయిదో అంతస్తులో. అయిదు వందల అయిదో నెంబరు గదిలో, తన భర్త పర్సనల్ సెక్రటరీ గోకుల్‌చంద్ గుజారియా, ఛాతీమీద ఒత్తుగా పెరిగిన వెంట్రుకల్లలో, వేళ్లు జొనుపుతూ... అతడి గుండెకు, తన 'గుండెలు'.. అతడి పెదవులకు తన పెదవులు అదుముకుంటూ, హత్తుకుంటూ జి.కె. కూతురు మాళవ్య...

ఎవరికి వారే, తమ మొట్టమొదటి పెళ్లి రోజును ఘనంగా 'సెలబ్రేట్' చేసుకుంటున్నారు.

అదే సమయానికి...

వూరు చివర, సముద్రపు ఒడ్డున ఉన్న ఆ పాత డాబాపై ఆరుబైట వెన్నెట్లో, వెల్లకిలా, తన ఒడిలో తలపెట్టి పడుకున్న, చంద్రం జుట్టులోకి, లాలనగా వేళ్లు జొనుపుతూ, గోముగా అతడి నోట్లోకి తమలపాకు చిలకనెడుతూ, మెల్లగా చెవిలో గుసగుసలాడినట్టు అడిగింది రాజ్యం...

"చందూ... ఈరోజు మన మొదటి పెళ్లి రోజని తెలిసి కూడా ఆలస్యం చేశావేమ్మా..."

కనులు మూసుకుని, ఆమె ఒడి వెచ్చదనాన్ని అనుభవిస్తున్న చంద్రం, ఆమె మాటలకి కనురెప్పలు తెరిచి ఆమె కళ్లల్లోకి చూస్తూ...

"సారీ రా...రాణీ... ఇవ్వాళ మా హోటల్లో 'జి.కె. గార'నే పెద్ద ఇండస్ట్రియలిస్ట్... అతగాని ఏకైక కూతురు మాళవ్య మొట్ట మొదటి పెళ్లి రోజు సందర్భంగా, చాలా గ్రాండుగా 'బఫే' డిన్నరిచ్చాడు. చాలా 'ప్రెస్టీజియస్' పార్టీ అది. డబ్బు మంచి నీళ్ళలా ఖర్చుపెట్టాడనుకో. మా బాస్‌కి, బాగా కావలసినవాడు, అందుకే పార్టీ పూర్తయ్యే వరకూ, ఉండక తప్పింది కాదు. అసలీరోజు పార్టీలో ఆ 'జి.కె.'గారు నన్ను తెగ మెచ్చుకుని, తినమనీ, తాగమనీ ఎంత బలవంతం చేసారనుకున్నావ్? నాకా తాగుడూ తిండీ ముఖ్యమా? నువ్వు ముఖ్యమా? అందుకే ఆ పెద్దాయన బలవంతం చేసినా తప్పించుకు వచ్చేశాను. చూసావా? మన పెళ్లి రోజున నా ఈ ఆలస్యానికి కారణం మరొకరి పెళ్లి రోజన్న మాట! ఏం కోపమొచ్చిందా నందూ" అంటూ బుంగమూతి పెట్టాడు.

అతడి మాటలు విన్న రాజ్యం చలించిపోతూ...

"నీ మీద నాకెప్పుడైనా కోపమొచ్చిందా బుజ్జి నందూ... అయినా ఎందుకలా చేశావు? ఈరోజు మన పెళ్లి రోజునాడైనా, మంచి విందు భోజనం చేసి రావలసింది..." అంది ఆర్తిగా అతని తలని తన గుండెలకు పొదువుకుంటూ.

గంజిపెట్టిన నేత చీర ముతకదనం... ఆ ముతకదనంలోని మెత్తదనం అతడికి తెలుస్తూనే వుంది. కుడిచేతిని పైకెత్తి, ప్రేమగా ఆమె కుడిచెంపను నిమురుతూ...

"ఏమన్నావురా... రాణీ... ఇక్కడ నువ్వు పొద్దంతా కళ్లు చేసుకుని, నాకోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటే... నన్ను అక్కడ విందు భోజనం, ఆరగించి రమ్మంటావా?" అంటూ, రెండు అరచేతుల్తో ఆమె ముఖాన్ని కిందికి వంచుతూ ఆమె గుండెల్లోకి గుసగుసలాడుతున్నట్టు...

"నీ కళ్లల్లోని చల్లదనం...
నీ పెదవుల్లోని తియ్యదనం...
నీ ఒడిలోని వెచ్చదనం...
నీ కౌగిలిలోని మెత్తదనం...
నీ గుండెల్లోని ప్రేమధనం...
అన్నిటినీ మించి...
అమోఘమైన, నీ ఆడతనం...

ఇలా, నా ఎదురుగా రాసులు రాసులుగా పోసి, స్వచ్ఛమైన... అచ్చమైన...అరుదైన... అతి విలువైన "బఫే డిన్నరు" నువ్వు ఇస్తుంటే... ఎక్కడ మొదలుపెట్టాలా...

ఏది ముందు రుచి చూడాలా... అద్భుతమైన, అమోఘమైన ఈ విందు ఆరగించడానికి, ఈ చిన్ని రాత్రి, అసలీ అల్పమైన జీవిత కాలం సరిపోతుందా అని, నేను 'వర్రీ' అవుతూంటే, వెర్రి మొర్రి ఆలోచనలతో విలువైన సమయాన్ని వృధా చేస్తావేంట్రా నందూ..." అంటూ మునిపంట ఆమె పెదవుల్ని అందుకున్నాడు చంద్రం.

ఆకాశాన అనంతంగా పరచుకున్న నక్షత్ర సమూహాలు మాత్రం... తమ తళుకు తళుకు అభివందనాల అక్షతలను ఆ అయిదు నక్షత్రాల హోటల్ గదిలోని, ఆగర్భ శ్రీమంతుల దంపతులపై కాక, ఈ ఆరుబయట, పాతకాలపు డాబా మీద, వెన్నెల పరదాకింద, తమ పేద గుండెల్లోని, ప్రేమ నిధుల్ని, తమకంగా, తన్మయంగా ఒకరికొకరు అర్పించుకుంటున్న ఈ ప్రేమ జంటపై వెదజల్లి, వాళ్లను అభిషిక్తుల్ని చేశాయి.

రైలుబండి కోసం

మాధవ్, Nicosia, Cyprus.
E-Mail: madhava@mcmrb.com.cy

వెన్నెల్లాంటి అందమైన ఒక పసితనపు జ్ఞాపకం!
తాతకి ఆడుకుంటానికని అబద్ధం చెప్పి
రైలుస్టేషను అరుగుమీద కూర్చుని
వచ్చివెళ్లే రైలుబండ్లని చూసే
పసితనపు జ్ఞాపకం...

కదిలిపోయే రైలుబండినిచూసినా
ఎర్రగుడ్డ చూపించి సర్కస్‌వాడిమల్లే
అంతపెద్ద దయ్యంలాంటి రైలుబండినీ
అమాంతంగా ఆపుచేసే స్టేషన్ మాష్టర్‌నిచూసినా
ఆరాధనా భావం పొంగి పరవళ్లుతొక్కేది.

స్టేషన్ మాష్టర్ ముద్దుగా తలనిమిరి చాక్లెట్టిస్తే
విచ్చుకున్న పత్తికాయల్లాంటి కళ్లతో
ప్రపంచాన్నే జయించిన సంబరం మనసంతా ఊపేసేది.
తోటిపిల్లల కళ్లలో నన్ను హీరోనిచేసేదా రైలుబండి.

కీచుకీచుమంటూ చప్పుళ్లు చేస్తూ -
అమ్మో, ముసలితనం మీదబడ్డ మా తాతకిమల్లే
ఉసూరుమంటూన్నట్టు మెల్లగా ఆగేదా రైలుబండి.

రైలుఆగిందంటే ఆ తర్వాత జరిగే తిరనాళలాంటి సంబరం
నన్నింకా ఆశ్చర్యపరుస్తూనేవుంటుంది...
బిలబిలమంటూ పుట్టల్లోంచి బైటికొచ్చే చీమల్లాగా
మనుషులు మనుషులు కుప్పలుతెప్పలుగా మనుషులు
రైలుఆగిందంటే ఈనిందన్నట్లు లెక్కట!

"నువ్వు నాకెపుట్టావురా కన్నా.."
అని ముద్దుగా గోరుముద్దలు తినిపిస్తూ
మా అమ్మ చెప్పిందాకా
మనుషులు రైళ్లలోంచి పుడతారనీ
ఈనడంకోసమే రైలు ఆగుతుందనీ
మా భద్రిగాడు చెబితే నమ్మేసిన రోజులవి!!!

రైలుబండిని చూస్తే పసితనపు సంబరం
వెన్నెల్లాగా పరుచుకుని
రారా చిన్నోడా రారమ్మని పిలుస్తున్న జ్ఞాపకం.

-----((((()))))-----